

Батальона отъ Орловския полкъ, който бѣше при стоманената батарея, вечерята бѣше смѣненъ отъ брянцитѣ, тъй като тоя батальонъ прѣтърпѣлъ прѣзъ деня голѣми загуби.

Бѣше се вече стѣмнило, когато се научихъ, че отъ Габрово дошелъ шабсъ-капитана отъ генералния шабъ Малцевъ, пратенъ отъ корпусния командиръ, за да се научи за положението на шипченския отрядъ и да съобщи на шипченскитѣ защитници, че на 11-и Августъ въ 3 часа сутринята трѣгва отъ Габрово за Шипка 4-а стрѣлкова бригада, а слѣдъ нея и 14-а пѣша дивизия. — Разбира се, това извѣстие окуражи шипченскитѣ защитници.

Днесъ майоръ Поповъ бѣше назначенъ отъ генералъ Столѣтова за и. д. началникъ щаба на опълчението, вмѣсто ранения подполковникъ Ринкевичъ. Слѣдъ назначението си Поповъ обиколи цѣлата позиция заета отъ опълчението, като обяви за назначението на полковника Липински, командиръ на Брянския полкъ, за началникъ на лѣвия флангъ и тилтъ, вмѣсто полковника Депперадовича.

Нощта на 10 срѣщу 11 Августъ прѣкарахме еднакво, както и миналата; но само че тази нощъ бѣше по-тревожна за защитниците на шипченската позиция. Всички испытвахме едно тежко чувство. Мисли една отъ друга по-мрачни се тѣлихъ въ главитѣ ни. Като че ли прѣдчувствахме — прѣдвиждахме, че сутрѣ ще се случи нѣщо особено ужасно. Всѣки вѣрваше, че сутрѣ ще се рѣши сждбата на шипченската позиция — нашата, а може би и сждбата на България. Но какъ и въ чия полза? Не се трудяхме и не искахме да отгатнемъ, защото всѣки отъ насъ съзнаваше безисходното положение на шипченския отрядъ. И наистина, малочислеността на тоя отрядъ въ двадневния бой още повече се намали, а между това противника положително ни бѣ окръжилъ съ своя огненъ обръчъ и стигаше тоя обръчъ да се стѣгне и малочисления отрядъ щѣше да бѣде смачканъ, унищоженъ. Еще повече, че една голѣма частъ отъ нашитѣ пушки шаспо положително не дѣйствуваха, защото бѣха развалени, а за онѣзи, които още бѣха здрави, патрони оставаха твърдѣ малко. Казвахъ още, че и гранатитѣ биле на довършване.

И дѣйствително, отъ всичко горѣказано се виждаше, че положението на шипченския отрядъ бѣше отчаяно! Едно можеше да го спаси: своеврѣмнената помощъ. Дойдеше ли на врѣме